

PEKKA LUOSTARIMIES

KUOLEMAN G-VOIMAT

KUOLEMAN G-VOIMAT

Portti, Kari Lohko

Etukansi: Sinunkaupat kuoleman kanssa, Olof Qvickström

Takakansi: Uskallus odottaa aikomusta, Kari Lohko

Sisäsivujen kuvitus: Kari Lohko, Olof Qvickström, Risto Pykälä

PEKKA LUOSTARIMIES

KUOLEMAN G-VOIMAT

*Todentuntuinen elämä ja kuolema
universumin mielikuvitusmaailmassa*

Ensimmäinen painos

© 2021 Pekka Luostarimies

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-80-5087-2

SISÄLLYS

Alkusanat	9
ENSIMMÄINEN OSA	13
Lettuosuolla vaeltamassa kovien juttujen äärellä	15
<i>INTERMEZZO Op.5</i>	28
TOINEN OSA	29
Lapsuuden preesens	31
<i>INTERMEZZO Op.1</i>	82
KOLMAS OSA	83
Tuhon preesens	85
<i>INTERMEZZO Op.2</i>	114
NELJÄS OSA	115
Uuden alun preesens	117
<i>INTERMEZZO Op.3</i>	138
VIIDES OSA	139
Brünnhilden laulua odotellessa	141
<i>INTERMEZZO Op.4</i>	180

KUUEDES OSA	181
Preesens nyt	183
<i>INTERMEZZO Op.6</i>	256
SEITSEMÄS OSA	257
Kohti kuolemaa	259
<i>INTERMEZZO Op.7</i>	278
KAHDEKSAS OSA	279
Five Card Stud pokeria jumalan ja kuoleman kanssa	281
<i>INTERMEZZO Op.8</i>	324
YHDEKSÄS OSA	325
Lattialle singhtaneet viisi de Broglien diaa	327
DE BROGLIEN VIIMEINEN DIA	338
Lähteet	344

ALKUSANAT

Yritän rakentaa edes välttävän kaikkeuden kuvan, puitteet, edes jotenkin mielekkäälle, jäljellä olevalle elämälle tai oikeastaan kuolemalleni. Puran kokemiani tieteen, taiteen, yhteiskunnallisten asioiden, oman elämän ja jostain kumman syystä tärkeäksi muodostuneen harrastuksen ilmiöitä ja yksityiskohtia ymmärtääkseni kuka olen.

Sisään rakennettuja teemoja on paljon. Liian paljon, toteaa kaksi käsikirjoitukseni sparraaja. Olen pahoillani, miten ja miksi minusta on tullut minä tarvitsee kaikki teemat.

Se, että osa tekstistäni vaikeasti hahmotettavaa, ei johdu pelkästään halustani loistaa vaikeatajuisuudella tai vain kirjoittamisen ammattitaidottomuudesta. Kirjoittaminen on ollut välineeni ymmärtää itse käsittämättömiä asioita. Se, että yritän muovata ne myös muille käsitettäväksi ja jopa esteettiseen muotoon liikkuu kykyjeni yliarviomisen ja typeryyden rajapinnassa. Yritän kuitenkin.

Tarinoissani on varmuudella kestävämmiä tai parhaimmillaan kiistanalaisia johtopäätöksiä kaikkeuden ja kulttuurin ilmiöistä. Toivottavasti olen kuitenkin saanut puristettua rakennusaineina käyttämäni faktojen virheet minimiin. Kyseessä on kuvitelmani elämän ilmiöistä ja kaikkeuden olemuksesta sekä silmien kutomisesta sen dynaamiseen verkkoon, todentuntuiseen mielikuvitusmaailmaan.

Koska muistinvaraisista seikoista kirjoittaminen edellyttää jatkuvaa tietojen tarkastamista, on se samalla tuonut esiin uusia asioita ja yksityiskohtia, jotka usein johtavat vanhan ajatusrakennelman kaatumiseen ja uuden syntymiseen. Huomaan, että aiemmat, perustavanlaatuisetkaan käsitykseni eivät juurikaan kestä kriittistä tarkastelua. Huomaan myös, että joidenkin suhteen jätän ne edelleen kellumaan epämääräiseen, subjektiiviseen tunnekuulaan. En kuitenkaan anna sen häiritä.

Tarkastamiset tuovat myös mielenkiintoisia, irrallisiakin huomioita ja tarinoita. En millään ole malttanut jättää kaikkia pois. Ehkä ne myös osaltaan kertovat totuuksiksi määriteltyjen asioiden kokemuksellista puolta.

Tarinoihin liittyy myös muistikuvia elämäni tavalla tai toisella vaikuttaneista ihmisistä ja tapahtumista vailla mitään erityistä tärkeysjärjestystä tai edes erityistä merkitystä. Muistoni voivat olla oikean suuntaisia tai kuvitelmia. Ne ovat joka tapauksessa olennainen osa tietoisuuteni tilaa ja taiteen tavoin ne välittävät todellisuuden kokemuksellista puolta.

Joissain kohdin olen varmaan ärsyttävän asenteellinen. Objektiivisuutta niistä on turha hakea. Olen saattanut yhdistellä faktoja vallattomasti ja usein varmaankin vain itselleni paremmin sopiviksi. Lohdutuksena muistan Edgar Rice Burroughsin kirjoittaneen lähes kolmekymmentä Tarzan-romania upeine Afrikan kuvauksineen yhden Afrikkaa koskettelevan suppean teoksen pohjatiedoilla.

Kuvataiteeseen enemmän perehtyneenä kaunokirjallisuuden kirjoittaminen on minulle vieraampi taiteen muoto. Teksteistäni voi löytyä kuvataiteen rytmisiä ratkaisuja, elokuvan kohtauksia. Lukija saattaa huomata tekstini olemuksessa muiden kirjailijoiden sävyjä tai rakenteellisia keinoja; Kurt Vonnegutin sarkasmia, Philip Rothin innoittamia useiden sivu- ja useiden päälauseiden pilkuilla erotettuja ja lauseenvastikkeilla yhdistettyjä pitkiä kokonaisuuksia, joissa olen ollut todella pahoissa vaikeuksissa ja jotka olen päättänyt karsia minimiin. Tekstejäni urhoollisen perinpohjaisesti lukenut ystäväni Juke kutsuu niitä ”verbaalisiksi maatuskalauseiksi”.

En ole varmaan ainoa, joka nukahtamislukemisissaan sängyssä joutuu aika ajoin, minä lähes aina, peruuttelemaan sivukaupalla outojen nimien hallitessa tarinaa estäen sen mieltämisen.

Vaikka hillitön määrä erisnimiä saattaa aiheuttaa lievää ahdistusta, ei tämän ongelman kanssa kannata painiskella. Nimien avulla lukija voi tarpeen tullen tutkia asiaa ja saada syvemmän, mahdollisesti erilaisen otteen tarinoistani.

Paul Auster kertoo kirjan 4321 päähenkilön elämän eräästä episodista, jossa kirjailijaksi tähtäävä päähenkilö monien erilaisten harjoitusten ohessa käytti kirjailija Nathaniel Hawthornen tekstikappaletta pohjana ja sommit-

teli malliin verbin verbin paikalle ja adjektiivin adjektiivin paikalle, jotta tuntisi rytmin eli kuinka Hawthornea soitetaan. Käytän seuraavassa samaa metodologia, tosin vapaammin. Tekstin pohjana ei kuitenkaan ole Hawthornea. Jääköön William Faulknerin lajinsa parhaaksi nimeämän kirjan esipuhe lukijalle mysteeriksi:

”Toivon, etteivät lukijani arvostelisi tätä varsinaisena kaunokirjallisena teoksena. Olen vain yrittänyt kuvata mieleeni palautettuja ja syntyneitä vaikutelmia sekä kokemuksia, esittänyt tuokiokuvia, jotka ovat joko syöpyneet muistiini tai jotka olen tarkoituksellisesti etsinyt ja yrittänyt muokata uskottavaan asuun.

Tarvittaisiin todellinen lahjakkuus, jotta tieteellistä ja kokemuksellista tietoa voitaisiin kuvata samalla kertaa kaunokirjallisesti ja totuudenmukaisesti. Juuri siksi kirjoitukseni edustaa näiden yhdistelmän osin väkinäistekin risteytystä.

Minulle ilmeni vielä eräs vaikeus. Alun perin, miettiessäni oman elämäni tapahtumia, huomasin sen olevan varsin yksitoikkoista. Sama toistuu yhä uudelleen; samat vastoinikäymiset, samanlaiset ihmiskohtalot, samankaltaiset onnen hetket. Mikään ei muistuta omaa elämää niin paljon kuin toisten elämät. Vain nimet ja tapahtumien yksityiskohdat vaihtuvat.

On ollut välttämätöntä valita melko satunnaisia tapahtumia elämän eri vaiheista ja ohittaa suuri osa väliin jäävistä sekä liittää kokonaisuuteen tieteen ja taiteen mielekkäältä tuntuvia alueita jollakin, edes hiukan, helpottajuisella tavalla.

On myös muistettava, että kirjoitin alun perin sivut ennen kaikkea itselleni mutta myös läheisilleni. Heille on helppo kertoa melko avoimesti heikkouksista, lapsellisuudestakin. On tietenkin asioita, joita en voi kirjoittaa edes itselleni.

Toivon, että nämä sivut voivat parhaimmillaan auttaa itseni lisäksi ketä hyvänsä lukijaa, joka mietiskelee joskus julman, joskus upean mutta aina ihmeellisen elämän kulkua. Vaikka tarinoissani piipahtaville ystäväilleni ei ole pystytetty muistomerkkejä, vaikka heidän mukaansa ei ole nimetty aukioita, katuja, metroasemia, he ovat silti saavuttaneet elämässään puhtaita voittoja ja lisänneet ihmisrodun häviävää kunniaa.”

ENSIMMÄINEN OSA

Kaikkeuden ytimessä, Olof Qvickström

Ajatusmaailman lettosuolla, Olof Qvickström

LETTOSUOLLA KOVIEN JUTTUIJEN ÄÄRELLÄ

"Today, a young man on acid realized that all matter is merely energy condensed to a slow vibration – that we are all one consciousness experiencing itself subjectively. There is no such thing as death, life is only a dream, and we are the imagination of ourselves.... Here's Tom with the weather."

Ja aivan aluksi.

Kiihtyen lähestyvä kuolema pakotti muutama vuosi sitten pohdiskeluun minuuteni olemuksesta ja koko olemiseni uskottavuudesta. Käsiini oli jo aiemmin ajautunut buddhalais-katolisen fyysikko Fritjof Capran taolaisuutta ja fysiikkaa analyttisesti yhdistävä teos. Kyseessä oli sattuma. Olin jo muutaman vuoden ajan tutustunut suojelutarkoituksessa äitini lukemiin, vaarallisiksi ja kvasifilosofioiksi epäilemiini teoksiin. Capra omisti teoksen fyysikko, nobelisti, kvanttimekaniikan kehittäjä Werner Heisenbergin ja upean filosofi Krishnamurtin ohella bootstrapteorian Geoffrey Chewille. Jos olisin silloin tiennyt edes jotain herroista, olisin tarkastellut teosta hieman avoimemmin. Tosin valtaosa herroista paljon tietävistä olisi suojellut omaa äitiään Capran teokselta. Minulle se joka tapauksessa sytytti kiinnostuksen tieteellisten kriteerien kiistanalaisuudesta huolimatta.

Muutamien vuosien pohdiskelussa ja kirjallisuuden selaamisessa yllätyksenä ja sivutuotteena tulivat vastaan myös kuvataiteen 1900-luvun modernismin ja modernin fysiikan yhteydet. Olisin luullut, että viiden vuoden korkeakouluopintoni kuvataiteen alalla, olisivat jättäneet edes jonkin muistijäljen; nimet, kuten Kandinsky, Malevitš ja myöhäisemmät Pollock, Rothko.

Joka tapauksessa yhteisvaikutuksena kaikesta enemmän tai vähemmän ymmärtämästäni kahlaamisesta paljastui moninaisia tieteen, taiteen ja filosofian yhteyksiä; Geoffrey Chewn filosofiaan, taiteeseen ja uskontoon

suuntautunut näkemys, Capran buddhalaiseksi luonnehtima oman elämän asenne, kvanttifysiikan myöhäisherännäisen David Bohmin Jiddu Krishnamurtin kanssa kaikkeuden olemuksesta dokumentoidut pitkät keskustelut, Platonin vaikutus Werner Heisenbergiin, Nobel-palkitun fyysikko Erwin Schrödingerin kiinnostus Veda-kirjojen Upanishadiin.

Niels Bohr, yksi merkittävimmistä kvanttimekaniikan ja nykyaikaisen atomimallin kehittäjistä, oli kiinnostunut kuvataiteen 1900-luvun modernismista sekä filosofiasta Kierkegaard ja William James. Hänen vaakunaansa hallitsee itämaisen filosofian keskeinen tunnus, jin-jang -kuvio. Ulkokehälle on sommiteltu hienosti tukevat sanat ”Contraria Sunt Complementa” - vastakohdat täydentävät toisiaan.

Koska huumaaminenkin tulee esille omassa lähestymisessäni kohti universumin salaisuuksia, lisään siitakin muutaman alustavan ja epätarkan heiton yhteyksien monipuolistamiseksi.

Capra ja Feynman tekivät hallusinogeenikokeiluja tarkoituksena löytää toisenlaisella metodilla konkretiaa kvanttimekaniikan ja itämaisen kaikkeuden rakenteiden visualisoinnille. En tiedä petyinkö vai innostuinko huomattessani huumaamisen olleen myös hahmottamisen apuna filosofiassa jo antiikin ajoista ja aiemminkin. Lähempänä nykypäivää Ernst Lothar Hoffmannina syntyneen buddhalaisen filosofin Laama Anagarika Govindan lähipiirissä liikkui hallusinogeenien isähahmo, kirjailija, psykologi ja tietokoneohjelmistosuunnittelija Timothy Francis Leary. Hän sopii, hyvin epäakateemisesti, sillanrakentajaksi, kemiallisen virittäytymisen yhdistämiseksi tieteen, taiteen ja filosofian kudelmaan. Learyn jatkeena nähtiin populaarikulttuurin ja taiteen edustajia, kuten hänen hallusinogeenikokeisiin osallistunut runoilija ja beat -liikkeen johtohahmo Allen Ginsberg, jazz muusikko Charles Mingus, kirjailija Ken Kesey, kuvataiteilijat Willem de Kooning, Yayoi Kusama. Taiteilijoiden mukanaolo ei tietenkään tuo mitään hämmäntävää uutta tietäen alan ja stimulanttien vankan yhteyden.

Alun standup-keikan sitaatissa, televisiouutisten positiivisessa LSD-loppukevennyksessä, lausuntataiteilija Hicks tiesi, mistä puhui. Teksteissä silloin tällöin piipahtava Hicks edustaa kokemuksillaan kvanttimekaniikan ja buddhalaisuuden synteisiä, vaikkei hän sen paremmin ollut kvanttimekaniikan mies kuin buddhalaisuuteen vihkiytynyt munkkikaan. Perehtyneis-

Pekka Luostarimies

KUOLEMAN G-VOIMAT

Kiihtyen lähestyvän kuoleman puristava voima pakottaa kirjan päähenkilön pohtimaan minuutensa olemusta ja koko olemassaolonsa uskottavuutta.

Hän tarkastelee välähdyksiä elämänsä varrelta. Ne ovat kuin kertojan silmien eteen ilmestyviä diakuvia, jotka pulppuavat elämän hetkiä sekä minuutta muokanneita filosofian, taiteen, yhteiskunnan ja kaikkeuden ilmiöitä.

Hän yrittää rakentaa epävarmaksi paljastuvasta todellisuudesta itselleen sopivan historian. Päättävälle elämälle tulee saada hyväksyntä. Kuolemalle olisi epämiellyttävänä totuutena löydettävä uusi ja nykyistä viehättävämpi tarina.

9 789528 050872